

Magyarország Alkotmánybírósága
részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma
útján

1535 Budapest, Pf.: 887.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK GAZDASÁGI KOLLEGIUMA		26.
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐRATON.....	
Postán / Gyűjtőládára / Személyesen / E-mailen / Faxon		
Érkezett:	2016 JAN 11.	
PÉLDÁNY:	IV.....	
MELLÉKLET:	KOZTUK.....	
G.Koll.	42305/13	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Dr. Lovász Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Bank utca 6. III. em. 11., eljáró ügyvéd: Dr. Lovász Ernő) által képviselt JOE.HU Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (székhelye: [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]) ügyvezető) meghatalmazott jogi képviselője útján

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszt elő

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/228-0/2016
Érkezett:	2016 FEBR 10.
Példány:	3
Melléklet:	3x 5 + 2 db
Kezelőiroda:	✓

a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.123/2015/6. számú 2015. szeptember 22. napján kelt, az Indítványozó által 2015. november 11. napján kézhez vett ítélete ellen.

Kérjük a fent említett bírói döntés alkotmányossági vizsgálatát, annak megállapítását, hogy az nincs összhangban az Alaptörvénnyel, és erre tekintettel kérjük a Kúria döntésének megsemmisítését.

Az alkotmányjogi panasz benyújtására az Alaptörvény 24. cikk (2) d) pontjának, továbbá (3) bekezdés b) pontjának, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény a 27. § alapján kerül sor.

Az Indítványozó közvetlen érintettségét megalapozó körülmények:

Az Indítványozó, mint felperes, valamint [REDACTED] [REDACTED] magánszemély, mint alperes között az 1997. évi CXLIV. törvény (továbbiakban: régi Gt.) 296. § (1) bekezdésére alapított, tartósan hátrányos üzletpolitika megállapítása iránti per volt folyamatban, amely perben a felperesi

keresetnek teljes mértékben helyt adó első és másodfokú ítéletekkel ellentétben a Kúria Gfv.VII.30.123/2015/6. sorszámú ítéletével a Fővárosi Törvényszék 22.G.42.365/2013/7. sorszámú ítéletét megváltoztatta és a felperesi keresetet teljes mértékben elutasította. A Kúria ítélete ellen további felülvizsgálatnak nincs helye. Ezzel az Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

Indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetőleg az ügyben nem kezdeményeztek perújítást.

A Kúria fentiekben meghatározott sorszámú döntése az Alaptörvényben biztosított alábbi alapjogokat sérti:

- *M) cikk (2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit.*

- *XXVIII. cikk*

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

- *28. cikk*

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Tisztelettel előadjuk, hogy a Polgári Perrendtartás 359/C. § (1) bekezdése szerint kértük az ügyben elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszéket, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozat végrehajtását függeszse fel (hivatkozott kérelem mellékelten csatolva).

Amennyiben a tisztelt elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék esetlegesen nem függesztené fel a határozat végrehajtását úgy kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján arra, hogy a tisztelt Fővárosi Törvényszéket felhívni szíveskedjen arra, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett határozat végrehajtását felfüggeszteni szíveskedjen.

Indoklás

A. Rövid pertörténet

Előjáróban kívánjuk hangsúlyozni, hogy bár a Kúria fentebb hivatkozott döntése Indítványozó meglátása szerint ellentétes az irányadó jogszabályokkal és ezáltal teljes mértékben megalapozatlan, azonban jelen beadványunk nem a Kúria fentebb hivatkozott döntése jogszerűségének felülvizsgálatára irányul, hanem a Kúria döntésének érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenségét, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseit feszegeti az alábbiak szerint.

Indítványozó ██████████ ██████████ l szembeni keresete a régi Gt. 296. § (1) bekezdésében foglaltak alapján arra irányult, hogy állapítsa meg a Bíróság ██████████ ██████████ l orlátlan felelősségét és kötelezze ██████████ ██████████ i ██████████ ██████████ re ██████████ vi ██████████ s ██████████ n, ██████████ t ██████████ ██████████ által ellenőrzött és később felszámolás alá került társaság nem tudott kiegyenlíteni, figyelemmel arra, hogy ██████████ ██████████ l inósított többséget biztosító befolyására tekintettel a ██████████ ██████████ l által ellenőrzött társaság tartósan hátrányos üzletpolitikát folytatott.

██████████ ██████████ l per folyamán vitatta fennálló felelősségét arra hivatkozással, hogy egyrészt az Indítványozó követelése elévült másrészt, az ellenőrzött társaság felszámolásának bekövetkezése objektív körülményeken nyugszik, mivel sajnálatosan az ellenőrzött társaság is az építőiparban jellemző körbetartozás csapdájába esett bele, tehát az ellenőrzött társaság önhibáján kívül nem tudta kiegyenlíteni Indítványozó által megjelölt összeget. ██████████ ██████████ l védekezésében hivatkozott továbbá arra, hogy az Indítványozó által megjelölt egyedi esetek (t.i.: feltűnően értékaránytalan szerződések megkötése, munkák átcedálása, garanciák ellenőrzött társaság szempontjából feltűnően előnytelen módon történő átvállalása) nem merítik ki a fentiekben hivatkozott régi Gt. 296. § (1) bekezdése szerinti „tartósság” követelményét, hiszen ezek egyedi speciális esetek, amelyek nem tekinthetők egy folyamat részének.

Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék hosszas és terjedelmes bizonyítás lefolytatását követően, és – hangsúlyozandó – megismételt eljárásban, a rendelkezésre álló tanúvallomások, okirati bizonyítékok, valamint többszörösen kiegészített szakértői vélemény betérjesztését követően megalapozatlannak találta ██████████ ██████████ l védekezését, míg megalapozottnak látta Indítványozó kereseti kérelmét és marasztalta ██████████ ██████████ l a 22.G.42.365/2013/17. sz. ítéletével.

A marasztaló ítélet ellen ██████████ ██████████ l fellebbezést nyújtott be gyakorlatilag megismételve az elsőfokú eljárás során felvetett, a kereset elutasítása körében előadott indokait, állítva, hogy tartósan hátrányos üzletpolitikát ██████████ ██████████ l em folytatott és ezt csak az elsőfokú bíróság hibás logikája alapján lehetett megállapítani, hiszen az ítélet alapjául szolgáló események egyedi és azok nem illenek bele, nem összeegyeztethetőek a tartósság fogalmával. A fellebbezést a Fővárosi Ítéletábró nem találta megalapozottnak, ezért a Fővárosi Törvényszék fentiekben meghatározott ítéletét helybenhagyta.

A helybenhagyó ítélet ellen ██████ ██████ felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Felülvizsgálati kérelmében ██████ ██████ a jogerős ítélettel kapcsolatosan az alábbi, a jogerős ítélet jogszabályba ütközését megalapozó körülményeket kifogásolta:

- a.) Az Indítványozó követelése elévült;
- b.) Az Ítélet tábla ítéletének indokolása jogszabálysértően rövid;
- c.) Ítélet nem jelöl meg a bizonyítékait;
- d.) Adóhatósági határozattal kapcsolatos Ítélet táblai álláspont semmilyen összefüggést nem mutat a tartósan hátrányos üzletpolitikával.
- e.) a tagi hitel visszafizetése kapcsán a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján fogalmilag kizárt a tartós és hátrányos üzletpolitika;
- f.) a kárfelelősség megállapításának elemei hiányoznak;
- g.) a felszámolás elrendelése önmagában semmilyen minősítő hatással nincs a hátrányos üzletpolitikára;
- h.) a gépbérleti szerződés, szavatosság átvállalások, cedálás események nem illenek bele a tartósság követelményébe, mert azok egyrésztől egyszeri események, másrésztől a kérdéses időszakban nincs teljesítés (gépbérleti szerződés) tehát nem vonható ez a körülmény a tartósan hátrányos üzletpolitika folytatása körébe, tekintettel arra, hogy a „folytatás” huzamos időtartamot feltételez.

A fenti felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a Kúria viszont az egész eljárás során fel sem merült és egyébként ██████ ██████ felülvizsgálati kérelmében (mint kifogásolható körülmények) sem található elemek (t.i.: szerződés hátrányos volta) felülmérlegelésével a fentiekben hivatkozott elsőfokú ítéletet megváltoztatva a felperes keresetét végül is elutasította.

A Kúria érdemét és lényegét tekintve igen rövidre szabott indoklása szerint a tartósan hátrányos üzletpolitika egy folyamatos tevékenység, melynek célja nem egyes hitelezői igények kielégítésének a megghiúsítása, hanem az ellenőrzött társaság vagyonának az elvonása, amely megvalósulhat különböző módokon: így például az ellenőrzött társaság vagyontárgyainak tényleges elvonásával, illetve a számára előnytelen, de az ellenőrzött személy, vagy az annak tulajdonában álló más társaságok részére előnyös jogviszonyok tartós fenntartásával, melynek eredményeképpen az ellenőrzött társaság vagyonának elvonásával a felszámolása megindul.

(Tekintettel arra, hogy jelen beadványunk célja nem a Kúria döntésének törvényességi felülvizsgálata, így jelen panasz szempontjából akkora jelentősége nincs ennek, csak zárójelben szeretnénk megjegyezni, hogy álláspontunk (valamint a szakértő, I., II. fokú bíróság álláspontja) szerint is éppen ez a magatartás valósult meg ██████ ██████ tevékenységében)

Emellett a Kúria álláspontja szerint a tartósan hátrányos üzletpolitikát részben alátámasztó gépbérleti szerződésben, valamint szavatosságátvállalási szerződésben meghatározott ellenérték nem tekinthető eltúlzottnak, ezért azok hátrányosnak sem tekinthetők.

Itt szeretnénk hangsúlyozni, hogy fenti következtetéseit a Kúria úgy hozta meg, hogy [REDACTED] [REDACTED] a hivatkozott szerződésben meghatározott ellenérték eltúlzott voltával kapcsolatos elsőfokú, valamint másodfokú megállapításokkal összefüggésben kifogása nem volt. Szeretnénk nyomatékkal hangsúlyozni, hogy [REDACTED] [REDACTED] felülvizsgálati kérelme sem tartalmazott semmilyen utalást arra vonatkozóan, hogy kifogásolja ezen szerződések értékaránytalanságának megállapítását, csupán azt kifogásolta, hogy azok tartósságot nem támasztanak alá (lásd fentiekben h.) pont). Ennek figyelembevételével is az egész jogorvoslati eljárás során sem az – a megismételt eljárásra tekintettel – ismételten eljáró elsőfokú bíróság, sem a kétszer eljáró másodfokú bíróság ezt a körülményt nem vizsgálta, nem vizsgálhatta. Egyébként pedig, mivel ezt a körülményt [REDACTED] [REDACTED] felülvizsgálati kérelmében sem kifogásolta meglátásunk szerint a Kúria sem vizsgálhatta volna.

B. Döntés Alaptörvénybe ütközése

1.

Az Alaptörvény fentebb idézett XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a tisztességes eljáráshoz, míg a (7) bekezdés értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Indítványozó meglátása szerint a Kúria döntése az alábbiak okán sérti a fentiekben hivatkozott alapvető jogokat.

A Kúria határozatának meghozatalakor a perben konzekvensen megjelenő vitától eltérően teljesen másfajta irányt vett a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésekor, illetve felülmérlegelésekor. Ennek figyelembevételével, valamint a Kúria anyagi jogerőt is jelentő határozatára tekintettel Indítványozónak esélye sem volt arra, hogy a Kúria az eljárásban tanúsított alsóbb fokú Bíróságok merőben eltérő álláspontjára bármilyen reakciót tegyen, ellenbizonyítást vezessen le a felmerült kérdések vonatkozásában, akár összefüggésekre mutasson rá. Indítványozó sem az elsőfokon, sem másodfokon eljáró Bíróságoktól (tőlük nem is kaphatott, hiszen elfogadott tény volt a szóban forgó szerződések hátrányos volta), de még a Kúria által sem kapott kioktatást arra vonatkozóan, hogy ezek a körülmények még tisztázásra szorúlnának, ezért erre vonatkozóan terjesszen elő bizonyítékot, nyilatkozatot, okfejtést, annak ellenére, hogy az eljáró bíróságok feladata az Alaptörvénnyel összhangban a tisztességes eljárás lefolytatása, amelynek a felek jogokról és kötelezettségekről való tájékoztatása is alapvető része (Polgári Perrendtartás 2.§, 3.§).

Az Indítványozó tisztességes eljáráshoz, valamint jogorvoslati joghoz való joga tehát abban sérült, hogy a Kúria az alsóbb fokú eljárásokban (megismételt eljárásra tekintettel 4 eljárás, szám szerint 7 bíró) megjelenő nyilvánvaló érvrendszer és logikától eltérően egy merőben más (egyébként [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] peres által sem bemutatott) álláspontra helyezkedve utasította el Indítványozó keresetét és erre a megváltozott körülményekre Indítványozónak az ítélet anyagi jogereje miatt esélye sem volt reagálni.

Indítványozó meglátása szerint a Kúria döntésének anyagi jogerejére tekintettel is ez az eljárása fegyveregyenlőség elvével teljes mértékben szemben áll és ezáltal Indítványozó fentiekben hivatkozott alapvető jogait is sértette. Indítványozónak semmilyen jogorvoslati lehetősége nem maradt, amellyel a Kúria álláspontjával ellentétben akárcsak nyilatkozatait, okfejtését előadhatná.

Indítványozó meglátása szerint az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati joghoz való jog nem csupán a jogszabályokban rögzített jogorvoslati jogok biztosítását hivatott biztosítani, hanem abszolút értelemben valamennyi olyan helyzetben, amikor a döntés a személy jogát vagy jogos érdekét sérti. Nyilvánvalóan ezen jogorvoslati jog korlátainak meghatározása a tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik, mindazonáltal álláspontunk szerint jelen esetben a fentiekben rögzítettek okán Indítványozó jogorvoslati joghoz való joga a Kúria Alaptörvénybe ütköző eljárása nyomán sérült, ezért a döntés megsemmisítésének van helye.

2.

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében *„a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*

Az Alaptörvény R CIKK (3) szerint *„az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.”*

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása szerint pedig:

„MI, A MAGYAR NEMZET TAGJAI, az új évezred kezdetén, felelősséggel minden magyarért, kinyilvánítjuk az alábbiakat:

Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy a huszadik század erkölcsi megrendüléshez vezető évtizedei után múlhatatlanul szükségünk van a lelki és szellemi megújulásra.”

Indítványozó meglátása szerint a Kúria fentebb hivatkozott kívánalomnak nem tett eleget jogalkalmazása során, tekintettel arra, hogy amennyiben a Kúria a régi Gt. 296. § (1) bekezdését, valóban a jogszabály céljával, az Alkotmánnyal és Nemzeti Hitvallásunkkal összhangban értelmezte volna, úgy bizonyosan nem juthatott volna arra következtetésre, hogy a hivatkozott szabály nem alkalmazható a perbeli esetre. Itt szeretnénk utalni a perben oly sokszor felmerült és építőiparban jellemzően jelentkező körbetartozás intézményét, amellyel szemben a Bíróságok

állítólagosan tehetetlenek. Jelen esetben éppen egy olyan ügyről beszélünk, amely nyilvánvalóan az ellenőrzött társaság vagyonának kimentésére, az ellenőrzött társaság kiürítésére irányult, előnyt kovácsolva az ellenőrzött társaság korlátolt felelősségéből. Indítványozó meglátása szerint ez a magatartás, illetve annak Kúria általi „szentesítése” semmilyen módon nem összeegyeztethető Nemzeti Hitvallásunk azon részével, hogy lelki és szellemi megújulásra van szükségünk, hiszen ezzel a döntéssel a Kúria ismételten bebetonozza a korlátolt felelősség mindenek felettségét és azt, hogy azok, akik a korlátolt felelősség intézményével bevallottan és elismerten (■■■■ ■■■■ vallomása: jobb zseb, bal zseb politika) visszaélnék, konzekvenciáktól mentesen tehetik ezt. Ezzel a döntésével a Kúria gyakorlatilag kiürítette a régi Gt. 296. § (1) bekezdésében, illetve a 2013. évi V. törvény 3:324 § (3) bekezdésében foglalt jogintézményt, hiszen a perbeli esetben a tartósan hátrányos üzletpolitika alátámasztásául nyilvánvalóbb tényállás nem igen akad.

Felmerül a kérdés, hogy ha nem a perbeli esetben, akkor mikor alkalmazható egyáltalán a hivatkozott jogszabályhely?

C. Összefoglalás

A fentiek alapján az alapvető alkotmányjogi kérdések a következők Indítványozó álláspontja szerint:

1. Összeegyeztethető-e az Alaptörvénnyel, illetve az Alaptörvény szerinti tisztességes eljáráshoz és jogorvoslati joghoz való joggal a Kúria azon eljárása, amikor minden előzetes észrevételezési, nyilatkozattételi lehetőség nélkül kétséget kizáróan jogszabályellenesen felülértékelve bizonyítékokat megváltoztat egy ítéletet és ezzel elzárja Indítványozót jogorvoslati jogától, ahelyett, hogy a jogszabályban biztosított jogával élve hatályon kívül helyezze az álláspontja szerint megváltoztatandó ítéletet és a még tisztázásra szoruló kérdések megvitatását az alsóbb fokú bíróságok kompetenciájára bízza? Meglátásunk szerint a fentiek okán nem változtathatta volna meg a Kúria a döntést, mert ezzel Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslati joghoz fűződő jogát sértette.
2. Az ügyben irányadó régi Gt. 296. § (1) bekezdését a Kúria helyesen az Alaptörvénnyel és a Nemzeti Hitvallásunkkal összhangban értelmezte-e? Meglátásunk szerint a perben irányadó tényállás mellett nem lehet teret engedni az olyan magatartásoknak, amelyet a perben alperes ■■■■ ■■■■ tanúsított, mert ezzel a jogszabályi rendelkezést ürítené ki és hagyna jóvá ilyen és hasonló tevékenységeket a jogalkalmazó, amely azonban a jogszabály céljával, Alaptörvénnyel, Nemzeti Hitvallásunkkal nyilvánvalóan ellentétes.

A fentiekben kifejtettek alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.123/2015/6. 2015. szeptember 22. napján kelt ítélete az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és ennek alapján a döntést semmisítse meg.

Az Indítványozó hozzájárul adatai nyilvános kezeléséhez, valamint indítványa nyilvánosságra hozatalához.

Budapest, 2016. január 7.

Tisztelettel

Dr. Lovász Ernő ügyvéd
az Indítványozó képviselőjében

Mellékletek:

- ügyvédi meghatalmazás
- Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának 22.G.42.365/2013/17. sz. ítélete
- Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.381/2014/4. sz. ítélet
- [REDACTED] felülvizsgálati kérelme
- Kúria Gfv.VII.30.123/2015/6. sz. ítélete
- Felfüggesztés iránti kérelem